

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

2. Quomodo B. Magdalena Eliam Monachum Dominicanum in seruitio B. Magdalenæ tepescentem, ad perseuerantiam animauit, suæque vitæ seriem eidem Eliæ commemorauit.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

380 COLLATION. SACRAR.
mum contuendum exponitur, & tandem in
templo Gorcomensi iuxta suggestum, ciuibus
omnibus pro amore viri accurrentibus vespere
sepelitur.

His ego Theodoricus Pauli de Gorcum,
quia interfui, & prædicti Henrici confessione
quater audiui, sacramenta administraui, vultu
nera eius ac membra tractaui, tractandaq; alio
obtuli, ipsū præterea tenui inter brachia me
morientem, & ne modico quidem tempore
vt rogatus quoque à filiabus & amicis, ab eo
dem recessi, non potui tam glorioso miraculo
testimonium non præstare, & hæc ad Dei glo
riam scribere.

*D. Ludovicus de Granata, concione 1. de festo S. Ma
rie Magdalene, citat sequentem historiam ex Syn
nestro Prierio, in qua simul recitatur, quomodo S.
Magdalena Eliam monachum Dominicatum in ser
uitio B. Magdalene repesceret ad perseverantiam
animavit, suaque vita seriem eidem Elie trans
moravit.*

CAP. II.

CVM anno Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo septimo, de
tionis gratia antrum, in quo poenituit beata
Maria Magdalena, & sacra eius reliquias apud
S. Maximinum visitassem, ostensum est mihi
pluries sacrum & venerabile caput eius ge
de valde, & rotum vndique ad os vsque de
datum, excepta ea parte frontis, quam
uatore

uatore[m] omnium diximus tetigisse. Ibi enim
pellis ad instar quasi Aethiopiis, seu cadauc-
ris antiqui clarè apparet, & in pelle duæ fossæ
duorum extremitatum digitorum: quarum al-
tera multò est reliqua euidentior atque pro-
fundior: & sub pelle caro ad albedinem decli-
nans. Ostensi sunt & in vitrea ampulla eius ca-
pilli non omnes, sed qui pedes Christi teterat:
necnon & ampulla vitrea, plena terra, habente
colorem medium iter rubeum & nigrum,
quam in Parasceue beata Magdalena sub cruce
collegit: quæ ut omnes mihi sine hæsitacione
affirmabant, singulis annis in die Parasceues,
perfecta passione, euidenter & clarè ebullit, ac
si ibi videatur sanguis ebullire. Et post pau-
ca refert idem Syluester: quod cum in archi-
uis eius loci diligenter ea, quæ ad historiam
huius beate peccatricis pertinent, inquisisset,
se in illis deprehendisse quendam eximiam sau-
ditatis monachum Dominicanum, Eliam
nomine, qui in specu beate Magdalene ora-
tioni vacare solebat, cum ad eum locum iam
iam moriturus peruenisset, hæc nouissima ver-
ba dixisse: Fratres, dies venit & hora mihi diu-
expectata[m] mortis. Igitur quæ ad B. Magdale-
ne gloriam, & vestra salutis argumentum e-
narro, percipite. Cum beate Magdalene ser-
uiturus, desertum istud & rupem horridam
petiuissem, exacto hic mense, solitudinem fa-
stidians pœnitui, & discessum tacitus cogita-
ui.

ui. Quadam igitur nocte cogitationibus ago-
 nizās, adstitit mihi B Magdalena, & inter alia
 hæc mihi dixit: Tu hinc à meo seruitio disce-
 dere cogitasti, sed audi quæ dicam, & demum
 age quæ libet. Vt nosti, inquit, à Hierusalem
 Massiliam multi Deo volente, & nauem sub-
 uehente, deuenimus. At vbi Massilia, & pars
 non parua regionis Iesu Christi fidem susce-
 pit: tantum circa nos humanus seruior & in-
 quietudo creuerunt, vt hominum confortia
 fugere cogitarem. Rapta verò diuinitus, sub
 huius antri sui ore deposita. Cumque hinc ie-
 de per locum mihi à Deo paratum lumina di-
 rexisset, draconem, quem mea soror Martha
 occidit, repèrè inter lucem & tenebras adpe-
 xi, cuius horrorem sufficienter exprimeret no-
 mo: erat bubala maior: vidi & omnis generis
 Viperas. Cumq; iam me deglutendam draco
 in sua ora traxisset, quia lingua non poteram,
 sic sum profundo & securo corde locuta: Dul-
 cis amor Iesu, tristem ne ac solam in deserto
 post innumera tua dona me draconis elcam
 effecisti: Tunc subito angelus de ore draconis
 eductam me allocutus est, dicens: Beata quæ
 fidem tenes: ac draconem calce percutiens, &
 gredere, inquit, hinc draco, & omnes Vipere
 tecum. Deinde verò ad me conuersus, Deus
 inquit, quem tantum, o Magdalena, concupi-
 scis, te vult hunc locum lacrymis irrigare pro-
 fusis, vt futuris sæculis exemplum penitentis
 pepe

perpetuo fias. Remansi eo disparente perterrita & loco lustrato hominibus inuivum adscensum descensumq; rupe vetate, cognoui. Tunc amoris dulcedine in lachrymas resoluta me ad terram prostravi, adorans ac dicens: Gratias tibi Christe ago quod me omni affectione replesti, sed oro fontem in rupe hac exhibe deprecanti. Crepuit statim sub meis oculis immane hoc saxum, & quas cernis, Elia, aqua e duro silice scaturiere. Cumq; ante ipsum limpidissimum fontem genu flexo Christo gratias agerem, ecce plus quam mille spiritus vidi in spelunca dextera stetisse, verba suavissimi amoris Hebraica lingua decantantes. Cum igitur postremo subintulissent, non expedire animam tam assiduam orationum frequentiam, demones esse intelligens, Iesum territa acclamasse, repente cum suis militijs angelus Michael adfuit, dicens: Adsum Magdalena, ne timeas. Denique malignus spiritibus congressus, eos omnes in fugam compulit, ita clamantes, Non eris tamen ideo beata tu, qua orationibus vacas in antro. Crucem igitur in ore spelunca Angelus erexit, dicens: Caue ne extimescas in posterum: custos tui est altissimus. Igitur ante crucem eo disparente cum iaculissem, timore nimio exsiccatis visceribus orationi insistere attenda non praevalens, collectas duas radices in ipso ore spelunca, & loras comedens, aquam de fonte bibi, postquam humana

numa

num aliquid non gustavi. Crucem deinde
complexa, ea die ac nocte sequenti orans, or-
to Sole oculos ad crucem ipsam leuavi colo-
ris, vt videbatur, crystallini & radiis fulgenti-
bus coruscantem. Cumque in me vehementissi-
mi amoris flammam persensissem, ecce tam
lata & iubilans angelorum turba affuit, vtra-
ternam vitam in hoc antro credidisses. Repen-
tè igitur ab his ad infernalicia loca delata, pec-
narum genera, & punitorum turmas inspe-
xi. Cumq; ad loca purgatorij ventum esset, tam
dulcedine me spiritus deuoti circumsteterunt,
vt mihi viderer esse in patria, & cum magis
teneritudine dixerunt: Ora pro nobis. Mag-
dalena nostra. Quibus ego: Vtinam, inquit,
vestra voluntas per me impleatur.

Deinde verò ad crucem iterum reposita
mihi angelus ait: Quanto tempore tuus ac nos-
ter amor Iesus in terris te propter vixit, tanto
tu quoque in hac spelunca moraberis. Stetit
igitur eo disparente, ad crucem orans, & Christi
stium salutem meam contemplantibus. Omnia
tem euoluto die angelorum adfuerunt, & me
& me tam sublimem in aëra sustulerunt, vt
caelestes audiuerim resonare melodias. Quod
abinde citra septies semper intra diem ac no-
ctem fecerunt. Frigus ac gelu igne succensa
iam non curabam. Cumque mea vestes pau-
latim vetustate deciderent, paulatim quocumque
diuina pietate mei circueere capilli, in ipsa ve-

LIBER III.

389

cruce Christi mysteria cuncta videbantur. Ibi
 Annæ & Ioachim historias: ibi Mariam I E-
 S V M meum mihi parientem: ibi crucifixi te-
 trum liuorem: ibi pium cruorem: ibi dura
 vulnera: ibi crucem ac mortem eius dabatur
 intueri, & eundem regredientem ab inferis,
 & cæli sidera penetrantem. Cumque his ciba-
 taferculis nocte dieque flerem, cum lauandi
 vultus gratia fontem petiuissem, obuium mi-
 hi humana forma I E S V M me his verbis al-
 loquentem vidi: Te propter Maria loca ista
 constitui. Circumstabant cælestes militiae re-
 gem suum, florumserta gestantes, & oliuarum
 palmarumque ramos tenentes in manibus. Et
 ecce resplenduit subito assumpta humanitas,
 & seipsum ad instar sui, cum esset in monte
 Thabor, Saluator transfigurauit, adeo vt me
 oculos inflectere tanta maiestas compulerit.
 Me quidem ad vultum dilectum oculos attol-
 lere dulcis amor inflammabat, sed minimè va-
 lui. Cumque mecum multa contulisset, illapsus
 est cælo, & quoad vixi centies ac decies me in
 spelunca pro sua pietate visitauit. Itaque tibi
 consulo teque rogo, vt in hac rupe Christi lau-
 des exsoluas, quò te ad vitæ portum tandem
 adducam. Sterilem locum sola ac nuda ego
 adiuui: tu verò fratrum habes solatia, & victui
 vestituique abundanter opportuna. Igitur de
 perseverantia cogita. His dictis, ab oculis
 meis, inquit Elias, Magdalena euauit, & ego
 in

R

ia

In hanc usque horam omnes homines præ-
 cta celauit. His dictis, post horulam beatus
 pater exspirauit, statimque ipsa campanula in
 ipsa rupe suspensa, nullo hominum mouente,
 iubarunt. Omnia hæc ex dicto libello fide-
 ter assumpsi. Mirabitur autem fortassis
 animalis, diuinam pietatem peccatricem ani-
 mam tam præclaris donis extulisse: sed si vi-
 derit, qui eiusmodi est, prædicantem CHRIS-
 TVM, & Mariam subito diuini sermoris
 culo percussam, sui pectoris arcana lachryma
 & singultibus reserare, si viderit repente agi-
 tatum doloribus & amore liquefactam, tor-
 ques, armillas, dextralia, margaritalque depo-
 nere, & effusis comis lugubres assumere ve-
 stes; si inquam viderit hanc IESV Christi ce-
 nuisse vestigia, & hæc lachrymarum flumine
 lota exsiccare capillis, & cordialibus oleis
 ac miserandis vocibus misericordiam suis lac-
 teribus implorare; si à maculis absolutam, in
 pace Christi pietate remissam: si predicantem
 vbique Christum & Mariam comitantem, hæ-
 rientem quidem Christi doctrinam, sed sub-
 stantiam effundentem. Si hanc viderit paupe-
 rem ac itinere fatigatum saluatorem mundi
 excipere domo, fouere vnguentis, capibus re-
 creare, & discipulorum eius turbam suis facu-
 tibus sustentare: si propinquis, imò & disci-
 pulis fugientibus inter carnifices interceptam
 cruci addidisse, cruentam sanguine lachryma

LIEBR IIII.

327

insulam, aerem ciuitatibus adimplentem: si
contemplari sepulchrum & unguenta parare:
si mulierem fragilem sexu, noctis tenebras &
arma custodum non extimuisse, (o vim amo-
ris immensam) quin dilectum extinctum qua-
reret in sepulchro: si postremo hanc viderit va-
cua sepulchro colligatam, & nulla iam praeter
lachrymas habentem, solaria, videbit pari-
ter diuinam pietatem hanc ex extremo in ex-
tremum non nisi per opportuna media dedu-
xisse. Quae enim crimina possent tot gemiti-
bus, tot lachrymis, tanto ardore non esse abo-
lita? Si animas sanctissimas baptismalis vnda,
sanguinis Christi operante virtute, pulcher-
rimas, & in oculis Dei Opt. Max. splendentes
restituit: quid in Maria sanguis Christi e cruce
stillans effecit? Mirari igitur magis oportet ig-
nauam hominum atq; inconsideratam, qui in Ma-
ria Christi pietate perspecta, subito, quamuis
atroces, quamuis se electi & flagitiosi, non at-
teruntur, vt vbi superabundauit deus, su-
perabundet & gratia.

*D. Augustinus lib. 22. cap. 8. de ciuitate Dei, De In-
nocentia femina diuinitus a cancro caurata.*

CAP. III.

IN Carthagine Innocentia religiosissima
femina de primarijs ipsius ciuitatis, in ma-
nilla cancerum habebat, rem sicut medici di-
cunt, a nullis medicamentis sanabilem. Aut
ergo praescidi solet, & a corpore tepearari mem-
brum

R 2